

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Preces aliæ, atq[ue] obsequia, quæ Virginis Deiparæ exhiberi possunt.
Cap. 30

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

die pronū impedimento recedebat, castram possideret
 eius mi- in publica via situm, & viatores quoscunque
 les: a damo- prædaretur, eosque bonis spoliaret suis. Ac-
 no qui qua- cidit aliquando, vt vir quidam religiosus, ac
 tuordecim- pius illac iter faceret, quem grassatores illi
 annos ipsū spoliare volebant. Hic ille prædones impensè
 obsederat, rogare, vt sese ad eorum Ducem tantisper si-
 liberatus- starent, velle eum eo quædam secreta com-
 municare, à quo tandem petijt, vt sibi ad vni-
 uersos qui ex sua familia, castrove essent con-
 uocatos, Verbum Domini habere liceret. ac-
 cessuntur, & accurrunt vniuersi. porò vir
 sanctus vnum è multis desiderari pronuntiat:
 vniuersi verò adesse omnes astruunt, exclamat
 vnus, solum cubicularium deesse. Mittitur, qui
 hominem in concionem producat, qui vbi vi-
 rum sanctum procul aspexit, cœpit oculos in-
 uertere, rotare caput more dementium. deniq;
 obluclari, nec propius accedere audebat. Hic
 sanctus adiuro te, inquit, per nomen Domini
 nostri Iesu Christi, vt quis sis nobis edisseras,
 & quam obcausam huc veneris palam pandas:
 ille Christi imperio coactus, profitetur se
 dæmonem esse sub humana specie quatuor-
 decim annis cum milite hoc fuisse, atque se eo
 consilio à principe tenebrarum missum, vt di-
 ligenter obseruaret, num aliquo die Miles pi-
 illam salutandæ Virginis consuetudinem in-
 termitteret quam si vel vno intermisisset die,
 futurum fuisse aiebat, vt eius strangulandi, a-
 nimæque ad inferos pertrahendæ potestas sibi
 permitteretur: se in famuli speciem quatuordecim
 annis illum obseruasse, nec vllum vnquã
 abijisse diem, quo miles Deiparam de more
 non salutauerit. Atque hæc omnia cum pla-
 ne cognouisset Grassator Miles ad sancti viri
 pedes proiectus, suorum scelerum veniam pe-
 tijt, ac vitæ suæ rationem correxit, seque ad
 pietatem reuocauit. Vir autem sanctus Chri-
 sti imperio dæmonem potius abscedere ius-
 sit in locum vnde ijs, qui Virginem Deiparam

Jacobus de Voragine, quibus dictis dæmon euanuit. hæc *Jacobus Spec. Exō- de Voragine* in festo Annunciationis B. Virginis, & refertur in speculo Exemplo- rum distinctione 8. num. 60.

* *

*

PRECES ALIÆ, ATQVE OBSE-
 quia, quæ Virgini Deiparæ exhi-
 beri possunt.

CAPVT XXXIX.

S Y M M A R I V M.

- Officium beatae Virginis, num. 1.
- Litania beatae Virginis, num. 3.
- Rosarium Deiparæ, & de eius Nomine, Auctore, precandiratione, ac multiplici utilitate, numero 4.
- Exempla, seu miracula in ijs, qui Rosarium recitarunt, Deiparæ ope peracta, num. 9.
- Corona Deiparæ, num. 12.
- Miracula in ijs, qui Coronam recitabant, Deiparæ fauore exhibitus, num. 13.
- Corolla, in qua ter oratio, & duodecies saluatio Angelica repetitur, num. 15.
- Mortificationes, & corporis afflictiones in honorem Deiparæ, num. 17.
- Eorum exempla, qui ieiunium, vel aliam pietatis opus propter Deiparam exercebant, numero 18.
- Imperatorum, & Regum in Deiparam pietas Sabbato, vel alijs eidem dicatis diebus, numero 19.
- Deiparæ miracula, & beneficia in eos, qui ieiunium, vel aliam mortificationem in eius honorem suscipere, num. 20.
- Opera misericordiam sum sp. virtualia, tum corporalia in honorem Deiparæ, num. 23.

OFFICIUM B. VIRGINIS.

NTER pieces, quæ in Deiparæ honorem fundi possunt. Ter. De Officio loco recensimus Officiū, paruo quod vocant paruum B. Vir. Virginis, quod Urbanus Secundus anno 1094. in Concilio Clarenensi iussit in honorem Virginis in Ecclesia quotidie recitari; quemadmodum cap. 29. retulimus: vbi etiam diximus, quoniam ad illud persoluendum teneant, post Pij Quinti Pontificis Maximi tempora, eius iussu anno 1571. idem B. Virginis Officiū, adiunctis precibus, reformatum prodijt, adiectis Indulgentijs, quas illud, vel alias Orationes eodem volumine insertas recitantibus, idem Pius Quintus benign-

Surium.

benignè est elargitus. Illud certè præclarum, quod in vita sancti Brunonis apud Surium die 6. Octobris de hoc Officio Deiparæ scriptum inuenimus, & nos cap. 35. vberius narrauimus de Carthusianis primis Patribus, absente S. Brunone, magnis animi angustijs agitatis, quibus S. Petrus Apostolus apparens Virginis prælidium promittit, si in eiusdem honorem pieces horarias quotidie recitarent, quare animilæuna misericordè perfusi, Deiparam sui Ordinis patronam delegerunt, & ab ijs molestijs Virginis ope sunt liberati.

Simile ex B. plinio de Monasterio Gammogesi.

Petrus Damianus apud Baronium Tomo 1. ad annum 1056 narrat in Monasterio Gammogense statutum fuisse, vt cum horis Canonicis quotidie B. Virginis quoque Officium diceretur, quod tamen post triennium recitare omiserunt. verum tot, tantisque aduersitatibus, deprauationibus, & rapinis eiusdem Monasterij bona diripi coepit, vt Monachos omnes vitæ tæderet suæ. At Petrus Damianus, idcirco hæc ijs accidisse exprobrauit, quod de suo Monasterio Matrem pietatis eiecissent. Quare humiliter prostrati, ac salutarî correpti penitentia solitum Virginis Officium nunquam se neglecturos vnanimiter polliciti sunt, nec ita multo post ad mentis, animique serenitatem Virginis beneficio redierunt.

Officij B. Virg. recitanda vsu frequen- vissima. Exemplum de fraire Regis Hungariae.

Hoc porro B. Virginis Officium ad so in omniun tum virorum, tum mulierum mores inductum cernitur, vt eorum, qui legere norunt, nemo ferè sit qui illud a pud se habere, & interdum recitare non studeat. Et sanè benignissima Virgo eam pietatem miraculis aliquando comprobasse legimus, vt videre licet in fratre Regis Hungariae, quem tempore Caroli Fræcorum Regis horas has dicentem clementer visitauit; à carnalibus nuptijs, quas solum contraxerat, ad castitatem in religione seruandam traduxit; eiq; festum Conceptionis celebrandum edixit, quod fuit in tractatu de festis Deiparæ ex Iacobo de Voragine, & ex Epistola Anselmi retulimus. Quare qui Virginis studiosi censentur, eiusmodi Officium piè recitare conueniant; cuius rei, omnibus satis quidem exploratè, exemplum vnum, vel alterum proferamus.

S. Elisabetha Lusitana Regina.

S. Elisabetha Lusitanæ Regina sanctitate insignis (auctore nostro Petro Ioanne Perpignano orat. 1. laudationis in eandem) singulis diebus officium diuinum, quod sacerdotes per-

soluunt, Septem Psalmos, & Defunctorum officium recitabat, quibus mira quadam religione adiciebat officium paruum B. Virg.

Beatus Iacobus Venetus Ordinis Prædicatorum ab ineunte ætate Auixæ opera in Deiparæ pietate est educatus: puer verò Deiparæ officium quotidie recitabat, statuitque reliquo vitæ suæ tempore illud non omittere, postea verò decimo septimo ætatis anno Ordinem Prædicatorum complexus sanctitate, & miraculis clarus, obiit anno 1314. ætatis 83. Auctore Ferdinando Castillo in Chronic. Ordinis Prædicatorum part. 2. lib. 1. cap. 26.

Huc reuocari potest id, quod S. Bonauentura Doctor verè Seraphicus, & studio erga Deiparam misericordè incensus in Deiparæ honorem non minùs piè, quàm eleganter exco- gitauit. Eoim verò multa in Dei laudem edita, mutatis subinde verbis, Deiparæ accommo- dauit; atque ita integrum Dauidicam Psalterium, Cantica, quæ ex sacris literis in Officio recitantur, symbolam sancti Athanasij: *Quicumque vult saluus esse*, & Hymnum sanctorum Ambrosij, & Augustini, cuius initium est: *Te Deum laudamus*, in Deiparæ laudem concin- natis quibusdam verbis felicissimè transfudit, vt videre est tomo secundo suorum Opuscu- lorum.

Ex Petro Perpiniano. B. Iacobus Venetus Ord. Prædicatorum.

Ex Chro. Ord. Præd.

Opuscula S. Bonauentura in B. Mariae Virginis honorem.

LITANIÆ B. VIRGINIS.

QUARTO Litaniz, quæ peculiariter in Virginis honorem sunt editæ; atque in templo Lauretano, & alibi decan- tari solent, sicuti magnam erga Virginem pietatem excitant: ita non sine insigni animarum & corporum emolumento à fidelibus vsurpan- tur, ac piè recitantur. earum præstantissimâ quidem opem cum alijs complures, tum nostra potissimum, vt cap. 35. diximus, est experta Societas, cum magnis persecutionum pro- celus agitaretur. Et sanè fideles in rerum suarû angustijs, aduersis que temporibus, ex Sancto- rum Litanijs, quibus eorum intercessionem inuocamus, magnum adiumentum experi- untur. Testes eius rei sunt Litaniz Maiores die 25. Aprilis à sancto Gregorio institutz, quarum formulam ex Bibliotheca Cassinensi literis Longobardicis exaratam habet Arnoldus Wion libro quinto ligni vitæ, cap. 12. Wion. Testes triduanæ Litaniz ante Domini Ascen- sionem ob imminentem cladem à sancto

Litaniarû B. Virg. præsancta, Ge- uilliana.

S. Gregori Pontifex. Arnoldus Wion.

S. Mamerto Vicensi Episcopo

Mamerto Viennensi Episcopo restituta, & ab Ecclesia vniuersali comprobata. Testes Litanie, quas beata Coletta Monialium sancte Claræ reformatrix eximia, vt est apud Surium in eius vita, cap. 26. & 27. cum siue in itinere, siue etiam in Monasterio à facinorosis hominibus aliquid mali metueret, ad suam tuorumque incolumitatem, ac salutem non sine fructu recitandas, suis edicebat. Quæ cum ita sint ex Litanis Deiparæ, cuius preces, vt cap. 30. dicebamus, præ cæteris Sanctis apud Christum sunt efficacissimæ, quantum opis, quantumque præsidij sperare possumus, ac debemus? Quocirca sanctus Bonaventura doctrina, ac pierate insignis, qua idam Virginis Deiparæ Litanias ex varijs eisdem epithetis, atque elogijs concinnatas edidit, quæ quidem in 2. tomò opusculorum impressæ reperjuntur.

S. Bonaventura

KOSARIUM DEIPARÆ, ET DE EIVS nomine, Auctore, precandi ratione, ac multiplici utilitate.

De Rosario B. Virginis

QVINTO, Rosarium, seu Psalterium Deiparæ, quod ternis salutationis Angelicæ quinquagenis continetur, Oratione Dominica ad singulas decadas præmissa, S. Dominicus ad extinguendam Albigensum hæresim, Deiparæ monitu feliciter instituisse scribitur, vt mox dicemus; quæ orandi formula maximo animarum fructu propagata tot, tantisque miraculis illustratur, vt nonnulla de eius Nomine, Institutione, Recitandi ratione, utilitate mihi dicenda existimari, adjectis nonnullis hæc de re exemplis, ac miraculis.

Cur hæc precandi ratio sit à rosis nuncupata. Virgil. 4. Georg.

Et vt nomine exordiamur, Rosarium locus est Rosis constitus, quemadmodum latinus Poëta dixit:

Biferisq; Rosaria Psali.

Ex hac verò metaphorica similitudine Rosarium appellamus precandi quandam formulam mytticis contextam Rosis, hoc est Oratione Dominica, & salutatione Angelica ad certum numerum, & ordinem dispositis.

Nec cuiquam mirum videri debet, si ex Rosis potius, quam ex alijs floribus sortum hoc, seu Coronam, qua Deiparam mytticè redimere studemus, contextam dicamus, ideoque Rosarium appellemus; tum quia Rosa omni-

bus cotonis facile aptatur, vt propterea Anacreon, teste Iulio Polluce lib. 6. si pavri gofaly dixerit, hæc est Coronam Roseam: tum etiam, quia Rosa suavitate, & fragrantia, & coloris pulchritudine merito diuinæ laudis typus appellari potest; qua laude Deus, Deiparæque summopere delectantur. Quare Ecclesiastici 39. Spiritus sanctus cum sanctos viros ad Dei laudem lacrymarum vi roboratam excitaret, Rosæ metaphora ad aquas posita eam exprimit: Obaud te, inquit, diuini fructus, & quasi Rosa plantata super riuos aquarum fructificante. & mox: Collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus eius. Hinc factum existimo; vt in compluribus miraculis, quæ recitantibus Rosarum, siue Coronam, siue Corollam Deiparæ ostendere dignata est, quæque infra referemus, crebro sub Rosarum typo salutationes Angelicæ significantur.

Neque nouum est precandi rationem ex his laudum orationibus, quasi varijs floribus constatam, sortum, seu Coronam dici, cum Græci coronam laudum appellent, & Nazianzenus Tragedia Christi patiens de Corona Deiparæ mytticis precationum flosculis constata cesinisse videatur, cum Deiparam sic alloquitur.

Ego fructus hic tibi me audientius, in verba supplex offeram, & suauissimo Contextam ab hortis, qua tuū exornum caput, Coronam ô Domina præferâ, vt qua gratia.

Eadem precandi ratio non tantum Rosarium verum etiam PSALTERIUM dici solet, quod instar numeri Psalmorum in Dauidico Psalterio centies quinquagies saluatio Angelica repetitur; quare quindecim decades, quæ totidem Christi, ac Deiparæ mytticis respondent, conficiuntur, & ad tres quinquagenas reuocantur, iuxta triplicem mytticorum, quæ Gaudiosa, Dolorosa, & Gloriosa dicuntur, varietatem.

Sed iam ad Rosarij Auctorem, & institutorem veniamus, quem S. Dominicum Ordinis Prædicatorum Fundatorem fuisse testantur in suis Bullis Leo X. Pius V. & Gregorius XIII. idque fusè tradit Ferdinandus Castilia in 1. par. Chron. S. Domin. lib. 1. c. 11. 34. 35. & 44. & alij, qui hæc de re scribunt.

Illud tamen minimè reticendum Polydorum Virgilium lib. 5. de inuentione rerum cap. 9. referre Petrum Eremitam, qui annum Domini circiter 1093. de bello sacro indicendo

ratio à Pa-
tro Eremi-
ta prius in-
uenia. Po-
lydorus Vir-
gilius.
Ioannes de
Pineda.
Arnoldus.
Vincen.
Alia simi-
lis ab Ab-
bate Pass-
sa Palladi-
Historia
Tripartita.

endo cum Urbanoll. egit, & Christianos omnes ad illud suscipiendum vehementer exhortatus est, cum nondum inuenta esset ars impressoria, & difficultas foret libros precum manu scriptos habendi, ad faciliorem orandi rationem, inuenisse modum, Deum, beatissimamque Virginem per lapillos, seu globulos precandi, quod etiam testatur Ioannes de Pineda Ord. Min. lib. 20. Monarch. Eccles. cap. 2. §. 4. & Arnoldus Vuion lib. 5. ligni vitæ c. 104.

Quod si aliis id reperamus, inueniemus apud Palladium in Lausiaca cap. 2. Abbatem Paulum 300. orationes, quas faciebat, calculis in sinu numerasse; quod etiam legimus in historia Tripartita lib. 8 cap. 1. Hoc ipsum per cordulam nodis distinctam ab alijs factitatum legimus. Ceterum quicquid sit de institutione modi iterandi salutationem Angelicam per globulos: certe peculiaris hæc orandi formula, quæ Rosarium sive Psalterium appellant, certo ac constituto numero, quo oratio Dominica quindecies, & saluatio Angelica instar Davidici Psalterij centies, & quinquagies repetitur, à S. Dominico in eolyto Ordinis Prædicatorum Patriarcha, contra Albigenses Hæreticos instituta est, atque in tres salutationum Angelicarum quinquagenas tributa; in qua ad excitandum erga Christum, eiusque Genitricem pietatem, quindecim sacra eorundem mysteria meditanda proponuntur.

6. Ratio porro Rosarij recitandi ea est, ut cum quindecim sint mysteria, quæ animo recolenda in eo præscribuntur; in ipsorum singulis Oratio Dominica semel, decies verò Angelica saluatio sit pronuntianda. Ac primis quidem quinque mysterij totidem B. Virginis Gaudia proponuntur, quæ vulgò propterea Gaudiosa dicuntur. Quorum primum illud est, cum fuit à Gabriele Archangelo salutata, cumque est ei Christi incarnatio nunciata. Alterum sequitur, quando eadem adiit S. Elisabetham. Tertium cum filium suum peperit Dominum nostrum Iesum Christum. Quartum cum eundem obtulit in Templo. Quintum denique cum eum reperit inter Doctores in Templo audientem illos, & interrogantem.

Alia quinque mysteria, quæ Dolorosa dicuntur, quinque itidem præcipuos dolores complectuntur. Primus dolor est, cum Do-

minus oratis prolixius in horto Getsemani factus in agonia sudauit sanguine, decurrentibus sanguinis guttis in terris. Alter quando diuis flagellis cæsus est ad columnam. Tertius cum spinis est coronatus. Quartus, quando crucem gestans Matrem habuit obuiam. Quintus demum, quando cruci affixus inter latrones duos Patri spiritum tradidit.

Postrema Gloriosa dicuntur, Primum quidem, quando idem Dominus noster ad vitam redijt immortalis. Alterum, quando in cœlum gloriosus ascendit. Tertium, quando Spiritum sanctum discipulis misit. Quartum, cum beata Virgo primum anima, deinde post tri-duum recepto corpore in cœlum est assumpta. Postremum, quando est à filio coronata, & super Angelorum beatorum omnium ceteros erecta: hic etiam consideranda est ipsius beatissimæ Trinitatis, & omnium Sanctorum gloria.

Verum ut est in regulis sodalitatæ Rosarij, quas refert Albertus Castellanus Venerus in pijsim: illo Rosarij libro, quem Italico sermone conscripsit anno Domini 1; 2; 1, etsi quicumque in Rosarij societatem ascriptus debet integrum Psalterium centum quinquaginta salutationum Angelicarum semel in hebdomada recitare: ad faciliorem tamen ejus recitandi rationem in tres æquales partes distribuere licet; ita ut uno die quinque primis mysterijs meditandis quinquies oratio Dominica pronuncietur quinquagies saluatio Angelicæ eademque ratio altera die, ac tertio in alijs item mysterijs teneatur. Quod si quis per obliuionem, siue etiam per negligentiam, aut Rosarium totum, aut ejus aliquam partem omiserit, nullam propterea culpam contrahet, sed præmio dumtaxat illo carebit, quod esset adeptus si non omisisset. Verum tamen quotiescumque ejus recitandi consuetudinem resumere libuerit, rursus ejus præmia, fructusque consequetur. Porro, qui aduersa valetudine, aut alia legitima causa præpeditus, Rosarium explete non queat, modò sit in ejusdem Societatem ascriptus, poterit alteri suo illud nomine tradere persoluendum, eique plurimum proderit. Sciendum præterea magno cum fructu applicari posse ijs, qui vitam sancti sunt, & in Purgatorio degunt: præsertim si eorum nomina in librum sodalitatæ sint relat. hæc, aliaque multa in regulis illis sodalitatæ Rosarij.

Ad quid
teneantur
qui in Ro-
sarij sodal-
tatem
sunt ascri-
pti. Albertus
Castellanus

Thomas Cantipratensis.
 Celebrem autem fuisse hanc Rosarij recitationem aetate S. Dominici eius institutoris complura miracula confirmant, quæ Thomas Cantipratensis Ordinis Prædicatorum, qui eodem seculo cum S. Dominico vixit, in libro apum connumerat, & nos mox referemus.

Alanus à Rupe Britannicæ Ordinis Prædicatorum Rosarij pto salemjussu Deipara instaurat Albertus Castellanus.
 Verùm tempore procedente hujus facti Rosarij instaurator fuit Alanus à Rupe Britannicæ Ordinis Prædicatorum, cui annum Domini circiter 1469. Virginem Deiparam apparuisse, immusque Rosarium prædicandi demandasse, refert Albertus Castellanus Venetus lococitato, idemque affirmat Leander Albertus. Et sanè Alanus Virginis imperium strenuè est executus: ejus etiam hortatu Franciscus, & Margarita Duces Britannicæ Indulgentias Rosarium recitantibus à Sixto IV. Pontifice impetrarunt, auctore Alfonso Ciaccone Ordinis Prædicatorum in sua Bibliotheca fuit etiam alius Alanus Rupensis Germanus ex Dominicana pariter familia, qui apud Colonienfes multas Rosarii Societates instituit, confirmationemque à se de Apostolica impetrauit, eius argumenti edito libro, qui quidem, ut dicitur, temporum iniuria periit, mortitur autem anno 144. teste Sixto Senensi in Bibliotheca sancta lib. 4. sequenti verò anno introentibus in Colonienfes bellis, maiori terrore ad Deiparam per Rosarium confugerunt: nam Leo X. Pontifex Maximus in quodam amplissimo diplomate anno 1529. Rosarii Confraternitatem, ritumque seu modum per Rosarium orandi ante approbatum, rursus approbat, & confirmat, plurimasque indulgentias, ac facultates eidem largitur: initio verò eius diplomatis, qua occasione Coloniz huius Rosarii devotio restituta fuerit, commemorati eius diplomatis partem ad verbum in præsentia recensendam dixi, quod multa ex iis, quæ de Rosario disserimus breviter complectatur, diplomatis verba hæc sunt.

Diploma confirmacione Rosarij.
 Sanè pro parte dilectorum filiorum Priorum, & Fratrum domus Prædicatorum Colonienfium, nuper exhibita petito continebat, quod olim, prout in historiis legitur à S. Dominico, quædam Confraternitas utriusque sexus fidelium, de Rosario eiusdem beatæ Mariæ Virginis nuncupata, ad honorem Angelicæ salutationis instituta, & in diversis mundi partibus prædicata fuit, & frequenter signis: sed cum ipsa Confraternitas decursu

temporis, serè neglecta fuisset, & in oblivionem transisset, ac anno 1477. Civitas, & Diocesis Colonienfis grauibus bellis præmeretur, eadem Confraternitas ad laudem, & honorem præfatæ Virginis, ut Civitas, & Diocesis prædicta meritis, & intercessionibus eiusdem Virginis ab eis bellis liberaretur, in Ecclesia dictæ domus invocata, & de nouo instituta fuit, cum certo modo orandi, videlicet quoddam Confratres, & sorores eiusdem Confraternitatis tribus diebus cujuslibet hebdomadæ ad honorem Dei, & præfatæ Virginis, ac contra imminentiæ mundi pericula legerent conjunctim, vel diuisim toties Angelicam salutationem: quot sunt Psalmi in Psalterio Davidico, singulis decem salutationibus huiusmodi orationem Dominicam semel præponendo, ut modum orandi huiusmodi Psalterium, siue Rosarium eiusdem B. Virginis vulgariter appellatum. Quam quidem Confraternitatem in dicta Ecclesia de nouo institutam, postmodum bonæ memoriæ Alexander Episcopus Foroliuensis, tunc Apostolicæ sedis cum potestate Legati de latere per totam Germaniam Nuncijs singulari deuotione permoctus, & se in eadem Confraternitate recipi, atque conscribi volens, & petens ad preces claræ memoriæ Federici III. Romani Imperatoris auctoritate Apostolica approbauit, confirmauit, & ratificauit. hæc eibi.

In eodem diplomate Leo Pontifex solius persequitur indulgentias ab Alexandro Episcopo Foroliuensi Nuncio Apostolico anno 1576 & deinde à Sixto IV. anno 1479. & ab Innocentio VIII. anno 1483. concessas, quas iterum approbat Qui verò Leonem subsecuti sunt Pontifices, certatim hanc sodalitatem eiusque sodales spiritu alibus gratijs, ac priuilegijs sunt prolecuti, ut videre est in Rosarij diplomatis apud Iosephum Stephanum Valentinum in libro eruditè, ac pie ab eo, anno 1564. edito, cuius inscriptio est: *Sacri Rosarij Virginis Mariæ ab hæreticorum calumnijs defensio*, & in libro Rosarij Italico ab Alberto Castellano Veneto pie contento.

3 Quod si animum aduertamus ad eam, quæ ex Rosarij recitatione ab ijs præsertim, qui eiusdem sodalitati sua nomina ritè dederunt percipiunt, spiritualem utilitatem, ea certè multiplex recensetur. Prima est consecutio indulgentiarum, quas plurimas Rosarij recitantibus summi

Frædico Colonus

Miscellanea de Psalterio & Rosario B. Virg. Nazarr in Manuali

Exemplum ac miracula Rosarij à S. Dominico promulgata Etiam duo Castilia.

summi Pontifices concesserunt, præsertim Vrbis stationes, quas sodales Rosarij consequuntur, si ea die quinque templi aitaria visitaerint, & in singulis quinque orationem Dominicam, ac salutationem Angelicam recitarint. Secunda, meritum participatio inter Confratres eiusdem sodalitatæ Rosarij amplissimæ per vniuersum Orbem diffusa, quidem Confratres cum vtriusque sexus, & plurimi sint, plurima etiam erit meritum inter eos communicatio. Tertio, præcipuorum vitæ Christi, & B. Virginis mysteriorum ea occasione commemoratio, quæ plurimum suauitatis, & utilitatis animæ ea recogitant afferunt. Denique præstantissimarum, & dulcissimarum precationum, Orationis nimirum Dominicæ, & salutationis Angelicæ iterata repetitio. Quare ad Rosarij salutem vnam quinquagena quotidiè deuotè recitanda, ne huiusmodi vtilitatis, ac fructus finis expertes, omnes Vrginis deuoti animum adijcere deberemus. Quoniam verò nonnulli hæreticorum more suo contra eiusdemodi pietatis officia, quibus Deum, & eiusque Genitricem piè veneramur, & præsertim contra Rosarium oblatrare sunt ausi; idcirco noster Franciscus Costerus non minus piè quam eruditè eorum insaniam pluribus refellit, in opusculo hac de re edito; quem qui volet, consulat.

Ne tacitus præteribo Miscellanea centum de oratione, præsertim de Psalterio, & Rosario B. Virginis, quæ doctissimus Nauarrus ad Manuale de Oratione, & horis Canonicis adiecit, in quibus quamplurima dubitè circa Rosarium scitu digna pertractat.

EXEMPLA, SEV MIRACVLA IN IIS, qui Rosarium recitant Despara ope peracta.

AD extremum exempla pauca de plurimis afferenda sunt, quibus Rosarij recitationem Deiparæ gratam esse planè intelligamus; tanta enim miraculorum multitudine, atque præstantia Deipara hanc Rosarij pietatem sibi cordi esse declarabit, ut magno animarum emolumento vniuersum orbem sit peruagata, & innúmerabiles vtriusque sexus, omnium ordinum tum religiosi, tum seculares sodalitati Rosarij nomen dederint. Sed vt ad particularia veniamus S. Dominicus, teste Ferdinando Castiglio in Chron.

Ordin. Prædicat. par. 2. lib. 1. cap. 21. & 34. hac Rosarij precatione, quam in Gallia Deiparæ monitu inchoauit, & Romæ mirificè propagauit, magnam hominum multitudinem ad Dei obsequium perduxit, multa miracula expertus est Tolosæ in bello contra Albigenses hæreticos; complures etiam insignes peccatores profligatissimæ vitæ, & seclerum cæuo, ad pietatem traduxit in Gallia, Romæ, & Cæsar augustæ; quorum conuersiones copiosè persequitur idem Ferdinandus cap. 34. 35. & 43. Eiusdem etiam Rosarij pietatem S. Dominici consilio Bianca Gallix Regina sterilibus complexa S. Ludouicum filium suscepit; quæmadmodum cap. 36. dixi.

Eques quidam nomine Alanus à Valle Co-loata in Britannia prope urbem nomine Dir-stamium S. Dominici consilio Deiparæ Rosarium quotidie flexis genibus recitabat, is sub Comite Simone Montefortio contra Albigenses hæreticos in Tolosana regione milimilitabat; cumque aliquando paucis militibus circumdatus, absque spe euadendi virgeretur, mira est ab eo Deipara, centum quinquaginta lapides, quorum numerus salutationibus angelicis Rosarij respondet, in hostes iacere, maxima cum eorum strage, sicque victor euasit. Idem quoque Alanus aliquando Ierolimam nauigans, qua uehebatur nauis, tempestatis vi effracta, cum in magno discrimine veraretur; confestim in ipso mari centum quinquaginta montes parui visi sunt, per quos incolumis in continentem euasit, in patriam postea reuersus, constructo ibi cœnobio Ordinis Prædicatorum, in eum superstrate S. Dominico est ingressus, factus deinde insignis concionator, per vniuersam Galliam Rosarij pietatem magno cum auditorum fructu prædicauit; tandem ex hac vita in cœlum migravit, sepultusque est in cœnobio Aurelianensi ad altare Deiparæ, cuius os, & manus recitandi Rosarij instrumenta post obitum veluti chri-stallus collucebant hæc ex Alberto Castella-no Veneto in miraculis Rosarij, & ex Ferdinando Castiglia parte prima Chron. S. Dominici lib. 1. cap. 34.

Iuuenis quidam in Germania clarus genere, & si corporis castitatem seruaret, hæc reditatem tamen suam in tessetarium ludo, ac tabernis omnem prodegerat, quare miserè vagabaturis patrii consilio integro anno

Rosarium recitare consuevit Alanus ab inimicorum obsecratione à Deipara liberatus. Ita à nixi fragio, per Deiparæ incolumis mirificè euasit.

Eiusdem manus ac os post obitum collucebant vitæ; Albertus Castellanus in miraculis Rosarij. Ferdinandus Castiglia Rosarij præces à quodam oblatas in suis vestibus quotè

Franciscus Costerus.

Miscellanea de Psalterio & Rosario B. Virg. ex Nauarro in Manuali.

Exempla, ac miracula Rosarij à S. Dominico promulgata. Ferdinandus Castiglia.

*Descripta
Deipara
ostendit.*

quotidie Deiparam quinquaginta salutatio-
nibus Angelicis venerari cepit; cumque in
Mundi vanitate remissus haberet, eiudem
patru consilio insequent anno hoc Deipa-
rae obsequium duplicavit, in eoque firmum
bona facienda propositum concepit: tertio ta-
dem anno patru monitu tertiam quotidie ad-
iecit quinquagenam; euoluto anno Patru o-
pera cum honesta sponsa matrimonium inijt;
instructoque nuptiali conuivio cum adessent
vtriusque partis cognati, & sponsus, ac sponsa
ad mensam consedissent, ex inopinato surgit
sponsus, rogat patruum tantisper differri iube-
at fercula, quo ad solitas Deiparae preces per-
solueret, quas eo die alijs distentus negotijs o-
miserat. Itaque in cubiculum se recipit; ma-
gna animi pietate consuetas preces Deiparae,
cuius beneficia agnoscebat, obtulit: cumque
supremam salutationem tertiae quinquagenae
iam completeret, ecce Gloriosa Virgo sole cla-
rior eidem apparuit, ostenditque iuueni in sua
tunica tres togas, anteriorem vnam, duas vero
a latere: Ecce, inquit, salutationes tuae aureis
litteris scriptae, quibus in tribus quinquagenis
me sedulo honorasti, & quoniam vanus, &
vagus virginitatem coluisti, tertia die ad me
sine vlla carnis corruptione peruenies; ipse
vero egressus hortatur omnes epulari per-
acto prandio sponsae, patruo, & amicis, quae
audierat a B. Virgine intimaui: febre igitur
correptus tertia die obiit; sponsa vero in san-
cta virginitate permansit. haec Thomas Can-
tipratensis libr. 2. apud cap. 29. part. 6. adijcit-
que id suo tempore contigisse, seque certa re-
latione didicisse.

*Cantipra-
sensu.*

*Rosarij pro-
cus quoti-
die obiens
quidam
ad pecca-
torum con-
fessionem
post obitum
renocatur.*

Idem Thomas Cantipratensis loco citato
par. 8. aliud exemplum memorabile sibi explo-
ratum narrat his verbis: Vidi, & cognoui Iau-
nem in Brabantiae partibus generosum, qui
quamuis esset seculo praepeditus totaliter; bea-
tae tamen Virgini Mariae deuotus, quotidie tres
dictas quinquagenas in salutationibus exsolue-
bat. Infirmatus autem ad extrema perductus
est: cumque per horas diei plurimas, mortuus
iacuisset, reuixit subito, & sorori moniali, quae
iuxta sedebat, inelamavit, dicens: Soror ecce
redij, cito aduocari facias Sacerdotem. Miran-
tibus omnibus Presbyter aduocatur, & in ma-
xima cordis laetitia palam omnibus confite-
tur, dicens. Ad tribunal Christi iudicis raptus,
cum in tribus maximè a daemone accusa-
ret, ferique deberet sententia contra me, pijs-

sima Mater Christi rogauit filium, ut ad cor-
pus reduceret, locum poenitentiae suscepturus.
Nec mora factum est, ut rogauit: vnum de pec-
catis pro quo damnatus eram, erant decem;
quas de bonis, & agris meis subtraxeram Sa-
cerdoti Secundum erat quod cum sodalibus
meis pisces quorundam religiosorum furtiue
subtraxeram. Tertium erat quod segetes, & fru-
ges pauperum cum canibus venaticis vaga-
bundus destruxeram. Haec cum coram omni-
bus loqueretur, quidam ex mansionarijs dixit:
Et cur, inquit, pro damno isto extremo dam-
nandus eras, cum nos illud vobis puro corde
remiserimus? Et ille. Mihi quidem vestra re-
missio nequam suffecerat ad salutem, cum
copiosior essem vobis in iniurijs refundendis,
quam vos mihi in iniurijs remittendis: Et hoc
dicens restituenda damna protinus assignauit:
sicque disponens suffecerat ad salutem, cum
pace mirabili spiritum exhalauit. haec Thomas
Cantipratensis.

12. Adijciam, & aliud exemplum ex Diony-
sio Carthusiano serm. 1. de Assumpt. B. Virg. ijs-
dem planè verbis.

Quidam Monachus Ordinis Cisterciensis in
tantum beatissimam Virginem venerabatur, *Rosarij*
quod quotidie ante refectionem dixit genibus *seruans*
flexis quinquagesies Aue Maria. Cumque vi- *quasi ad*
sisset suos parentes, recordatus est se die illo *pari*
non legisse salutationem Angelicam vicibus *saluati*
quinquaginta: repenteque surgens ingressus est *Deiparae*
Camera, cumque salutationem Angelicam *palati*
more solito legeret, apparuit ei Virgo pijsima *exteriori*
mantello pulchro induta, in quo per totum *regi*
scriptae erant aureis litteris salutationes Ange-
licae, & cum Monachus ex humana fragilitate
fuisset perterritus de huiusmodi visione, dixit
ad eum dulcissima Virgo Maria; En omnes
Angelicæ salutationes, quas mihi dedisti in
isto mantello sunt scriptae. Deinde ostendit
Virgo dignissima quandam partem mantelli
retrosum, & dixit: Postquam haec pars fuerit
Angelicis salutationibus adimpleta, intro-
ducam te in regnum dilectissimi filij mei,
quod & postmodum factum est ita. Ex quo
patet quam acceptum sit Virgini tacere, ut An-
gelica salutatione frequenter, ac deuote sala-
retur. Cum magna igitur attentione, & affectio-
ne dicamus saepissimè Aue Maria. haec Carthu-
sianus.

Complura alia ob recitatum Rosarium a
Deipara collata beneficia legi possunt in li-
bello

*Albertus
Costellanus.*

*Corona
quoque
prophetae*

*Corona
sensu
Dionysii
Carthusiani*

*Corona
ad vitam
Deiparae
memoria
instituta*

*Corona
ad vitam
Deiparae
memoria
instituta*

*Corona
Ordinis
Minorum*

*Corona
reservata*

Albertus
Castellanus.

bello isto Rosarij Italico idioma edico ab Alberto Castellano Veneto Ordinis Prædicatorum, in quo ad singulas orationes Dominicas, & salutationes Angelicas peculiarem meditationem, & quæ illi respondet Imaginem, mysterium illud graphicè exprimentem excudendas curauit.

CORONA DEIPARÆ

12
Corona
qum ac
prijata.

SEXTO inter precandi formulas, quibus Deipara in Ecclesia colitur, merito connumeratur CORONA sexaginta trium salutationum Angelicarum, interiecta per singulas decades Oratione Dominica: eiusmodi verò Coronæ fertur globulis distincto, quæ madmodum & Rosarium continetur, & omnium ferè Catholicorum manibus recitur, à quibus peno prope modum quotidiano alterorum ex ijs recitari solet: quin etiam complures Catholici in regionibus præsertim Transalpinis ad pietatem erga Deiparam contra hæreticos protestandam, Coronam, vel Rosarium propalim gestare consueverunt. Huius Coronæ recitandæ usus, vna cum Deiparæ mysterijs in ea recolendis: insigni quodam miraculo, quod cap. 35. retulimus inuictus, & ab Ordine Minoru diligentè est propagatus. Et sanè ad huius Coronæ præstantiam, atque vilitatem declarandam, pleraque, quæ de Rosario diximus, referri possunt.

Illud silentio minimè prætereundum, numerum sexaginta trium salutationum Angelicarum, quibus Corona communiter constat in honorem annorum, quibus Deipara in terris vixit, vulgò referri: quoniam verò eam ultra septuaginta annos inter mortales fuisse superstitem ex multorum sententia cap. 6. diximus, ideo nonnulli adiecta alia decade, septuaginta trium salutationum Angelicarum Coronam sibi conficiunt. Cæterum præter ea; quæ cap. 35. in S. Bernardino de hac Corona commemorauimus; complura miracula, & beneficia ob recitatam Coronam à Virgine collata referuntur in Chronic. Minorum par. 3. lib. 1. cap. 46. & 37. eorum aliquot hic libet asserre.

MIRACVLA IN IIS, QUI CORONAM RECITABANT, DEIPARÆ FAVORE PERAGI.

13
Coronam
recitans

VIDAM ex Ordine Minorum institutum illud arctè tenebat, vt singulis Coronam

diebus prius, quàm cibi aliquid sumeret, recitaret: cum verò aliquando praniurus, vna ser ex Orcum alijs in triclinio discumberet, intermissæ diuine Miconfuetudinis recordatus, impetrata à Superiorum rationi veniam in Ecclesiam se continuo recepit. vbi cum diuini subsisteret, vt Coronam de more recitaret, iussus est à Superiore alijs, eum euocare, quod offendit eum piè orantem, viditque Deiparam duobus Angelis comitatam, qui rosas læe pulcherrimas orantis ab ore colligebant, easque in capite suæ Reginae reponabant. quotiescunque verò inter recitandum augustissimum IESU nomen repetebat, non ipse tantum, sed etiam Angeli, ac beatissima Virgo caput reuerenter inclinabant: abiolurandem Corona visio confectum abiecit; eaq; re euigata, reliqui maiori diligentia Coronam recitare instituerunt.

Aloytius Albanensis ex Ordine Minorum de Observantia Nouitius à Gabriele Antonitano Monasterij Guardiano singulis coronam diebus antequam quicquam ederet, recitare iussus, cum eius ante plandium de more recitandæ per occupationes ab obedientia sibi impositas obliuione aliquando comperetur, grauitè increpitus est à Superiore; qui etiam eum à mensâ, in qua tunc discumberet surgere, eamque ex templo recitare iussit. Tunc Nouitius in Ecclesiam se se contulit, flexis que ante aram maximam genibus, dum Coronam persolueret, visus est non ab alijs modo, qui ad eum obseruandum à Superiore missi sunt, sed ab ipso etiam Superiore habere suo capiti imminentem Angelum, qui in aureum filum rosas decem, & aureum item lilium inferebat: mox etiam absolur Corona visus est idem Angelus ex rosas, ac lilij corollam nectere. Nouitij capiti imponere, statimque abscedere. Atque ad eius miraculi monumentum ex eo loco, vbi Nouitius orabat, per diu afflatus est odor rosarum, ac liliorum sanè suauissimus. Nouitius vero multis fauoribus à Deipara cummulatus, ad mortem vique in sua pietate perseuerauit.

Coronam
recitans
quidam
alijs, ac rō
sis ab Angelo
coronam
visus

14 Frater Iacobus de Coronis, Deiparæ, cuius admodum studiosus erat, multas quotidie coronas recitare, atque offerre, aliosque omnes, quibus cum agebat, etiam Episcopos, & Cardinales ad coronam recitandam hortari consueuerat vt vel ex eo adeptus sit cognomine de Coronis, post spiritum prophætie, quo claruit, & miraculorum virtutem sibi à Deo, Deiparæ

Corona
Eius
tunc addi
tunc quid
in celum
post obitu
ferre
visus est

Aaaa

paræ

paræque deprecatione concessam, in coronæ recitandæ pietate persistens, effæta iam ætate, perceptis Ecclesiæ sacramentis in Burgo sancti Sepulchri demortuus est; cumque ad exequias (quæ eius erat sanctitatis opinio) veneris plane populus accurrisset, quidam in oratione vidit in spiritu, eius animam è monasterio procedentem, de ducentibus Angelis, in sublime ferri, cœlique beatissima regna conscendere.

Corona fertum recitans quidam coronam auerentem, ac flores Deiparæ offerre visus.
 B. Bernardinus à Feltre pro suggestu publice dicere solebat Fratrem quendam Veronæ in Oratorio Porcanæ ex prouincia S. Antonij, cum ob Coronam Deiparæ recitandam post aram, remotis arbitris secessisset, deprehensum tamen in ea deuotione ab altero fuisse, qui quidem obseruauit, quoties is inter recitandam coronam, Aue Maria pronunciarer, Angelos, qui coram Virgine stabant, auream, quam manu gerebant Coronam, in Regiæ nostræ caput imponere, mox de capite deponere, & ad singulas salutationes Angelicas rursus apponere, alios verò Angelos ad singulas salutationes Angelicas eidem Deiparæ rosam, aut lilium offerre.

Corona fertum super caput gestus Traitor Antonius de Robes non madescit.
 Narrabat idem B. Bernardinus in eadem Prouincia, F. Antonium de Robes, Deiparæ pietati addictissimum, cum vibem Vicentiam abiret aliquando, repentina quidem ac assidua pluuia fuisse deprehensum: cumque nullum quo se reciperet, inueniret locum, vt se à pluuia defenderet, arripit è globulis coronam in capite ponens suo: O Angelorum, inquit, Regina in necessitatibus amicorum patrocinia dignoscuntur; oro te, vt recorderis Clientium: Res dictum mirabilis, ijs vix prolatis verbis, ad urbem vsque progressus est, ne leui quidem pluuie gutta respersus: eius verò socius, qui Eques iter præueterat ad pluiam declinandam, alijsque tanta obstupefacti miraculo gratias Deiparæ egerunt, quæ sui studiosos semper tuetur, ac seruat.

Corona B. Virginis recitare assuetus puer in flumine postea lapsus ab ea liberatus.
 Cum Matrona nobilis illa quidem suos affuefecisset filios ad Coronam flexis genibus, iunctisque manibus singulis diebus, primo quoque mane antequam in ludum literarium abirent, Deiparæ recitandam: accidit quodam die, vt dum iret in Gymnasium quidam ex ijs, è ponte in subiectum caderet flumen: recognita mater non iam ad fluminis aquam, sed ad Deiparæ opem statim accurrit, eique filiorum salutem impense commendauit, ac

salutatione Angelica recitata, præceps concedit ad fluuium: illic reperit multos, qui filium ex aquarum fundo extrahere moliebantur. Verum vix ea peruenerat ad pontero, cum filius aquas supernatans exiit, matrem appellat incolumis: tunc omnes extrahunt puerum, & periculum eripiunt ad matrem adducunt: ea lætabunda Deiparæ acceptum retulit filium, qui insuper affirmavit se ab ea Domina ante cuius Imaginem quotidie primo mane Coronam recitare solebat, à præfenti discrimine liberatum. Ex quo multi ad coronæ pietatem suscipiendam sunt excitati. hæc omnia ex cap. 36, & 37 s. par. Chron. S. Francisci.

COROLLA, IN QVA TER ORATIO DOMINICA, & duodecim saluatio Angelica repetitur.

Septimò, Corolla Virginis, seu parua corona ob memoriam duodecim Virginis privilegiorum, duodecim constat salutationibus angelicis, ter repetita Oratione Dominica in honorem trium diuinarum personarum, à quibus Virgo sanctissima præca teris donata est duodecim illis priuilegijs; quæ per duodecim stellas, quibus redimitur caput mulieris amictæ sole Apocal: 12. significantur: quæ etiam intelligi possunt in 12. panibus, qui reponerantur in mensa propositionis sic enim Bernardus ferm. 4 super Salue Regina: *Ei mensa, inquit, propositionis duodecim panum, qui duodecim sunt prærogatiua gratiarum, in quibus gratia repleta es, & Dominus tecum. Panes certe admodum splendidi, & sapidi. hæc ille. Disponuntur autem in hunc modum, vt ante quemlibet quaternarium salutationum Angelicarum præmittatur Oratio Dominica, quarum prima in honorem Patris æterni. Secunda, in honorem Filij. Tertia, in honorem Spiritus sancti recitetur. Duodecim porro priuilegia, quæ in hac corolla recoli possunt, recensentur in Appendice Speculi exemplorum nouissimè editi, quorum aliqua ex Bernardo Sermone Signum magnum de prompta sunt. Nos ex Appendice illa hic ad sensum exscripsimus sunt autem hæc,*

- Primò, copiosissima gratia in sacratissima Conceptione Virgini collata.
- II. Angelica saluatio.
- III. Spiritus sancti superuentio.
- IV. Filij Dei Conceptio.

V. Vir-

V. Virgo fuit sine macula, & virginitatis primicera.

VI. Sine corruptione fecunda.

VII. Sine grauatione grauida.

VIII. Sine dolore puerpera.

IX. Magnanimitas fidei in credendo.

X. Profunda humilitas in obediendo.

XI. Maxima Verbi discretio in loquendo.

XII. Summa perfectio, & perseverantia operis in agendo

*Quidam
corollam
recitant
ab immi-
nente cado
seruatur.*

16 De hac Corolla pulchrum exemplum narratur, ex Relatione cuiusdam Abbatis in Appendice Speculi exemplorum. Cum enim viri tres quendam peregrinationem instruisserent, die quadam cupidè iter ingressi, ex ijs duo à via aberrantes syluam ingressi in latrones inciderunt, à quibus spoliati, ac interfecti sunt: tertius Corollam hanc quoridè magna animi pietate, & corporis reuerentia solitus sublequebatur, periculi ignarus; sed cum eisdem grassatores offendisset, qui eum pariter necate cupiebant, impetrato tantillo temporis spatio, in quo suam corollam deuotus Virgini offerret, mira res ex templo inter recitandum ei nec videnti, nec scienti astuit vt sol splendens in auro throno, Virgo gloriosa, & cum ea SS. Catharina & Lucia; quarum erat ille ynicè amans, ac studiosus: hic ad singulas orationes Dominicas Rubicunda; ad singulas salutationes Angelicas Candida rosa; ex eius ore prodibat, easque iussu Virginis legens S. Catharina S. Lucie tradebat, quæ eas circulo aureo, filo argenteo colligabat: absoluta corollæ recitatione, Deipara corona illa rosis nimium redolentibus distincta, hominem illum sui per amantem, ac deuotum redimuit, ac statim abcessit. Latrones hæc omnia aspicientes rogant hominem, quænam mulieres illæ essent? respondet is, neminem se vidisse: sed Deiparæ pensum Corollæ exsoluisse: narrat illi, quæ viderant; coronam in eius capite vestigium huius beneficii admirantur: intellexit tandem ille Virginis beneficium, & corona ex capite manibus reuerenter accepta, ingentes gratias egit Virgini. Ea re permotilaciones sua scelesti detestati in viros optimos euaserunt. ille verò seculo relicto, religionem ingressus, se Virgini studiosè, sancteque deuouit. hæc ibi.

*Alia duo-
decim pri-
uilegiū*

Ceterum priuilegia Virginis, quæ supra in hac Corolla enumerauimus, alio modò distingui possunt: ita vt & alia eiusdem Virginis

priuilegia, imo & præcipua vitæ eiusdem mysteria complectamur: ideo subiicienda duodecim capita duodecim, quibus pro cuiusque deuotione hæc eadem Virginis Corolla accommodari possent.

Primum, sit Prædestinatio, qua in matrem Dei ab æterno fuit singulariter electa, ac deinde Patribus promissa, figuris, ac prophetijs mundo manifestata, ac desiderata.

Secundum, Conceptio immaculata, qua ab originali labe fuit præseruata.

Tertium, magna gratiæ plenitudo in Conceptione illi tributa, cum auxilijs specialibus in tota sua vita, ita vt fomitem extinctum semper habuerit, nullumque peccatum, ne veniale quidem ex speciali Dei priuilegio vnquam commiserit.

Quartum, Virginis natiuitas, & præsentatio in Templo, quando trimula sese Deo confecrauit hac actu exteriori: nam si de interiori loquamur, iam inde ab exordio suæ Conceptionis, quando ei vltus rationis est acceleratus, vt supra dixi cap. 32. se totam Deo dicit. In templo etiam alijs innotescere coeperunt præclarissimæ, atq; heroicæ eiusdem virtutes, & in quolibet opere merebatur, vt dixi cap. 31.

Quintum, Annunciatio ab Angelo, quando in eam superuenit Spiritus sanctus, de quo filium Dei ex suis purissimis sanguinibus concepit: factaque est vera Dei Mater, ac deinde visitauit S. Elisabeth.

Sextum, partus eius virgineus, quo Christus sine dolore peperit, eumque lactauit, educauit, & in templo præsentauit, ac duodennem quaerit, & inuenit in Templo, ac perpetuò eum est comitata.

Septimum, virginitas perpetua ante partum, in partu, & post partum, virginumq; fuit Primicera.

Octauum, martyrium cordis, quando doloris gladius in filij passione, cui momentè fortiter astuit, ipsius animam pertransiuit.

Nonum, Gaudia Virginis, in Christi Resurrectione, Ascensione, & Aduentu spiritus sancti.

Decimum, admirabilis Virginis in Coelum Assumptio, vbi non tanto in anima, sed etiam in corpore gloriola residet super omnes Angelorum, & Sanctorum choros incomparabiliter exaltata.

Vndecimum, Regina est Angelorum, & Sanctorum, ac omnium Domina.

Duodecimum, Aduocata est nostra, Mater misericordiae, & Mater cunctorum viuentium.

Offic Eccl. Ad finem Corollae recitari poterit Salus Regina, cum adiuncta Oratione, vel Antiphona: Sancta Maria succurre miseris, iuuu pusillanimes, refoue stobiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto faemineo sexu. sentiant omnes tuum leuamen, quicunq; celebrant tuam sanctam commemorationem.

Oratio: Ora pro nobis sancta Dei genitrix. R. Et digni efficiamur promissionibus Christi.

OKEMVS.

Offic Eccl. CONCEDE nos famulos tuos quasumus Domine perpetua mentis & corporis sanitate gaudere, O gloriosa B. Maria semper Virginis intercessione a presenti liberari crissita, & aeterna perfru laetitia. Per Domini nostrum Iesum Christum, &c.

Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria. Fidelium anima per misericordiam Dei requiescant in pace, Amen.

MORTIFICATIONES, ET CORPORIS afflictiones in honorem Deiparae.

De obsequijs ad mortificatione spectantibus. SECUNDUM caput eorum, quae ad Virginis sanctissimae obsequium spectant, opera sunt, quae ad proprii corporis mortificationem faciunt; talia vero sunt poenitentiae opera, nimirum.

1. Ieiunium in peruigilijs festorum Virginis, & in die sabbati; qui, vt c. 29. diximus, multis nominibus ab Ecclesia est Deiparae dicatus verum mox exempla multorum, qui sabbato ieiunabant, & beneficia Deiparae in eisdem afferemus.

Ieiunium vel abstinentia. 2. Ieiunium item, vel a carnibus abstinentia eo die hebdomadae, in quem singulis annis dies annunciationis Virginis, quando uera Dei Mater est effecta, incidit. quod multis est solemne; vel feria tertia, quae Virgini a Constantinopoli; vel feria quarta, quae Virgini a Carmelo est dicata: vel alia die pro cuiusque deuotione.

Bonauentura. 3. Quadragesimam, ciborum abstinentia, uel etiam Ieiunio peragere ante Virginis Assumptionem. S. Franciscus teste S. Bonauentura in eius uita, cap. 9. Quadragesimam in honorem Virginis a festo sanctorum Apo-

lorum Petri, & Pauli ad festum Assumptionis ieiunabat deuotissime: cuius pietatem peridem tempus imitari aliqua ratione possumus, vt si per aliquod impedimentum ieiunare non liceat, liceat saltem in eius honorem aliquam ciborum abstinentiam facere. S. Elisabetha Lusitaniae Regina a festo Natiuitatis S. Ioannis Baptistae ad festum Assumptionis Deiparae pane tantum & aqua ieiunabat auctore Petro Perpiniano orat. i. laudationis in eandem.

4. Ad haec cilicium, vel cingulum cilicium, num subinde gestare.

5. Disciplinae funiculis se ipsum caedere.

6. Vigilijs, & lecto duro corpus suum castigare.

7. Peregrinationem Lauretanam, uel alium virgini dicatum locum suscipere, & similia in honorem Virginis praestare.

8. Nec minus grata erunt Virgini ea, quae ad interiores animi passionum mortificationes faciunt, cuiusmodi est iracundiae, superbiae, ambitionis motus coercere, carnis illecebras fugere, alienos defectus patienter ferre, suos non excusare; in uestibus, & cibis humilitatem, ac paupertatem omni fastu, & luxu remoto sectari, in operibus uilibus, & abiectis se exercere. Cum ordinarijs uero precibus coniungendas esse corporis afflictiones ad beneficia a Deo efficacius impetranda, nemini, qui spirituales res degustauit, dubium esse potest. Refert S. Bonauentura in cap. 3. medit. uita Christi, B. Virginem cuidam personae sibi deuota (quam ipse putat fuisse sanctam Elisabetham) haec uerba dixisse: Filia dico tibi, quod nullam gratiam, donum, uel uirtutem habui a Deo sine magno labore, continua oratione, ardenti desiderio, profunda deuotione, multis lachrimis, & multa afflictione dicendo, cogitando semper placita sibi, sicut sciebam, & poteram, excepta, sanctificationis gratia, qua sanctificata fui in utero matris. Et addidit: Pro firmo scias, quod nulla gratia descendit in animam, nisi per orationem, & corporis afflictionem: haec ibi.

EXEMPLA, QUI IEIUNIUM, uel alia praestant opus propter Deiparam exercebant.

18 Obsequium uero precum, ac ieiunij praesertim die sabbati in Deiparae honorem

Dei honorem delatum, confirmari potest tum exemplis complurium seu vitæ sanctimonialia, seu regia dignitate præstantium: tum etiam miraculis, ac beneficijs in eorum utilitatem à Deipara exhibitis. quorum aliquot subjicienda existimaui, compluribus alijs omiffis, quæ in hoc opere, præsertim c. 34. ea de re commemorauimus.

S. Nicolaus Tolentinus. S. Nicolaus Tolentinus multis virtutibus, sed abstinentia in primis clarissimus 2. 4. & 6. feria, & in honorem B. Virginis, sabbato emel tantum cibum sumebat, solo pane, & aqua contentus. Surius in ejus vita, tom. 5.

S. Elisabetha Lusitana regina. S. Elisabetha Lusitana Regina inter jejunia, quæ plurima seruabat, & præter Quadragesimam, quam in honorem Deiparæ ante ejus Assumptionem, ut supra dixi, peragere consueuerat, in peruigilijs festorum B. Virginis, & singulis sextis ferijs, ab sabbato, jejunijs panis tantum, & aquæ vitam ægrè tolerabat, & ut est apud nostrum Petrum Perpinianam oratione i. laudationis in eandem.

Walterus de Burbach. Walterus de Burbach Virginis studiosissimus, de quo plura cap. 36. cum adhuc in seculo degeret omnium solemnitatem Deiparæ vigilijs jejunabat, ac panem tantum, & aqua vescabatur: sæpe etiam idem faciebat sextis ferijs obedientiam sabbati, postea Cisterciensem Ordinem complexus sancto sine quieuit, ex Casario libro 7. capite 39.

S. Didacus Complutensis. S. Didacus Complutensis Ordinis Minorum de Observantia à Sixto V. in Sanctorum Catalogum relatus, sabbatis, & festis B. Virginis peruigilijs idem panis tantum, & aquæ jejunijs peragebat, quemadmodum habetur in Chron. Minorum part. 3. lib. 5. c. 3.

S. Carolus Borromæus. S. Carolus Borromæus, quemadmodum cap. 35. memorauimus, in Deiparæ peruigilijs pane tantum, & aqua vescabatur, ac ieiunabat.

IMPERATORUM, ET REGVM IN Deiparam pietas sabbato, vel alijs eisdem dicatio diebus.

Henricus II. Angelorum Rex, qui vixit circa annum 1170. singulis sabbatis ab hora nona in proximam feriam secundam singulis item Deiparæ peruigilijs iustitiam Anglijs imperauit, teste Rogerio in Annal. Anglorum. Et sanè huic pietati, quam in Deiparam sequebatur, ascribi debet, quod de nece à suis S-

Rogerius in Annal. Anglorum.

Thomæ Cantuariensis martyri præclarissimo illata, tor doloris, ac poenitentia signa viuens, & moriens dederit, de quibus in vita S. Thomæ Cantuariensis apud Surius tom. 6. & uberior apud Baronium tom. 12. Annal. ad annum 1174. & 1189.

Surius.

Henricus VIII. Imperator non minus religione, quam armis præclarissimus, noctes coram Crucifixi imagine jejunijs peccata deflebat, eosque in pietate progressus fecit, ut quotidie communicaret. Is festo Assumptionis Dei partem die ab omnibus negotijs liber, cælestium contemplationi vacabat, quo die postea anno 1513. mortuus est.

Friedericus III. Imperator.

Friedericus III. Imperator pridie Assumptionis cibo, & vino abstinebat.

Ludovicus II. Rex Gallorum Deiparam non vulgari deuotione prosequabatur, nam quemadmodum c. 29. dixi, meridiano tempore per uniuersum regnum campanam ad Deiparam salutandam pullari imperat; Bononiensem Comitatum cum oppidis eidem consecrat; cumque grauius ægrotaret, dixit, sperare se non nisi die sabbati Virgini sacro moriturum, atque ita sabbato, qui in 30. diem Augusti incidit anno 1483. obiit, auctore Guagnino lib. 3. de rebus Francorum.

Guagnino de rebus Francorum.

DEIPARÆ MIRACULA, AC BENEFICIA in eos, qui jejunijs, vel aliam mortificationem in ejus honorem susceperunt.

207 In Tridentina regione, quidam latronum Princeps in seleribus valdè famosus erat: is cum ob plurima perpetrata latrocinia, & hominum cædes salutis animæ spem omnem abjecisset, à monacho quodam Cisterciensi, qui ei sorte occurrit, in spem æternæ salutis erectus, persuasus est uno die hebdomadæ in Deiparæ honorem jejunare, & ab aliorum læsione abstinere: quod ille cupidè excepit, vixitque se die sabbati nihil gustaturum, ac neminem deprædaturum; idque sedulè seruare studuit quin etiam complures è sociorum manibus, ne bonis spoliarentur, vel interficerentur, in Deiparæ honorem seruauit. Cum verò Tridentum eo tempore ab hostibus per circuitum vastaretur, & satellites Ciuitatis die sabbati hostes insequerentur, hunc latronem propter diem sabbati inermem, seque tamen fortissimus

Corpus latronis jeiunabat sabbati Deiparæ cumulari curati.

issimus esset, minimè defendentem cum cæ-
 teris ceperunt, mox verò in Ciuitate agnitus,
 panibulo est addictus, cui Deipara magnam
 in morte procurauit contritionem peccato-
 rum, quæ coram omnibus fateri voluit, testa-
 tus se præter sabbati ieiunium, quod à Mona-
 cho didicerat, nihil boni unquam egisse. tan-
 dem extra urbem capite plexus, in eodem loco
 sepultus est. In sequenti nocte custodes por-
 tarum ciuitatis, circa illius tumulum quinque
 matronas aspexerunt, quæ corpus effoderant,
 & caput corpori aptantes, in fetetro purpura
 miræ texture instrato posuerunt, quarum qua-
 tuor candelas accensas in manibus habentes,
 feretrum gestabant. Quinta omnium claris-
 sima cum sua candela pone sequebatur, & cu-
 stodibus metu perterritis: D. cito, inquit, Epi-
 scopo vestro, ut Capellanum meum à vobis
 decollatum in tali loco Ecclesiæ sepeliat, &
 nominauit se; his itaque mane Episcopo re-
 nunciatis, ad locum cum Clero, & populo ac-
 cessit, purpuram deposuit, caput corpori uni-
 tum vidit, purpuram cuius textura humanum
 artificium excedebat, admiratur; hominemque
 illum honorificè in loco designato sepeliunt,
 quo miraculo adedè permoti sunt omnes, ut in
 ea Pròvincia, viz illius adulus sit, qui eius ex-
 emplo diem sabbati in honorem Virginis non
 jejundet. hæc Cæsarius lib. 7. c. 39. ex relatione
 cuiusdam Abbatis.

Cæsarius.

21 Huc referri possunt comptura Deiparæ
 miracula, quæ de sabbati ieiunio in hoc opere
 describuntur, præsertim illud, quod ad finem
 c. 39. ex Pelbartio retulimus.

Pelbartus
 Ieiunanti
 die sabbati
 purgatorij.
 poena per
 Deiparam
 minuitur.
 S. Brigitta

Quantum verò ejusmodi in honorem Dei-
 paræ ieiunium conferat apud tremendum
 Christi tribunal, perspicue apparet apud S.
 Brigittam libro 6. reuelat. cap. 39. ubi vir qui-
 dam ante Christi Domini tribunal productus,
 cum à dæmone acriter accusaretur, e contra-
 tiō à Deipara strenuè defenditur, quæ à filio pro-
 pter ieiunium, quod ille in vigilijs festinatum
 ipsius serbare solebat, & quia eius officium re-
 citarat, & quia in ejusdem Deiparæ honorem
 proprio ore decantarat, obtinuit, ut tres
 purgatorij poenæ eidem animæ imminue-
 rentur.

Aliud mor-
 tificationis
 genus in
 honorem
 Deiparæ.

Cæterum, quia non eam tantum morti-
 ficationem, quæ in ieiunijs, alijsque eiusce-
 modi carnis castigationibus, verum etiam
 eam, quæ in sceleribus, ac peccatis declinan-
 dis, vel in virtutum actibus exercendis po-

sita est, Deiparæ gratam esse diximus; ideo
 eius rei unum, vel alterum exemplum subi-
 ciemus.

Miles quidam diues cum ad Torneamen-
 tum in Nortmanniæ partibus celebrandum
 pergeret, & in oppido quodam hospitaretur à
 virgine quadam violanda, quæ appellabatur
 Maria, & virginitatem Deiparæ vouerat, cu-
 jusque pudicitiam ejus parens eidem militi
 ob paupertatem pecunie prostituerat; absti-
 nuit, ob reuerentiam Deiparæ, tum quia nox
 sabbati erat, tum quia Mariæ nomine vocabatur.
 quin etiam eandem virginem in Monaste-
 rijum monialium, quo inter eas virginitatem
 seruaret, confestim collocauit. verum cum
 post biduum in Torneamenti interitum
 esset, Deiparæ ope in morte verè compunctus
 suorum scelerum contritionem diuino benefi-
 cio obtinuit, si quæ æternam metuit salutem,
 quod Virgine ipsa reuelante cognitum est. hæc
 ex Vincentio Beluacensi in specul. histo. lib. 7.
 c. 102. & 103.

22 Legitur in Chron. Priorum domus Car-
 thusiæ (quod tempore Guidonis V. Prioris
 dictæ domus creditur evenisse.) Conuersus
 quidam Carthusianus humili genere, ætate
 juvenis, moribus tamen generosis, ac viræ
 sanctitate proventus, studio Obedientiæ, Hu-
 militatis, Mortificationis omnem, quam poterat
 operam adhibens, mundum sibi, seque mundo
 crucifixerat. Amori diuino, & memoriæ Matris
 Domini, ita se totum degouerat, ut ab ijs, qui
 vitam eius noissent, nihil scire judicaretur nisi
 Iesum Christum crucifixum, eiusque Genitricem.
 Nocte quadã jacebat in cella, cum ecce multo
 jam processu noctis eidem vigilanti, & celestia
 meditati, daemone turbata in specie porcorum
 agrestium apparuit, & per totã cellam discursu
 infano, rictu horrendo, dentibus longissimis
 ac veluti in necem ejus executis pauesactum,
 & trementem hominem circumstabant: suaba-
 bat ille præ timore, & quasi jam jamque à bestiis
 discerpendus, nil nisi mortem ultimam præ-
 stolabatur. Inter hæc quendam humana spe-
 cie enormis magnitudinis dæmonum princi-
 pem cellam conspicit intrantem, ac porcos,
 quod illum non discerpissent desideria arguen-
 tem. At, inquit, porci, magno conatu id fa-
 cere tentaueris nihil potuimus. Ego, inquit ille,
 jam faciam, quod vos segnes minimè facere
 potuistis, & unicum ferream longis, ac recur-
 vis unguis terribilem, minaci manu præca-
 dens

Beluacensis
 Vincentius
 Speculatio
 Opera
 serico
 in hoc
 B. Virg
 exercit

dens ad virum Dei discerpendum adaptat, eumque nimio timore penè mente excedere coegit, sed Deus, cui vir ille bonus sæpè dicebat: *Et ne nos in ducas in tentationem, sed libera nos à malo, tentationem tam duram non est passus ultra procedere, sed sua infinita misericordia liberauit eum à malo.* mox enim ve nequam ille vncum ferreum ad eum discerpendum extendit, statim beatissima Dei Genitrix misericordiae mater, in qua ille totam spem suam post Deum posuerat, visibiliter affuit, & virga leui manu pektena: Quomodo, inquit, hoc detestandi venire ausi fuistis? Non est hic vester, nec iam in aliquod contra eum poteritis prænalere. Dixit hoc: & dicto velocius totus ille nefandus coetus vt fumus euauit. post demonum fugam, hominem adhuc tremantem, his consolata est verbis. Placet quod facis, tuique animi deuotionem Deo, mihi que gratam noueris, fac ergo quod facis, & de his ad meliora perseveranter proficere stude: & vt tibi aliquid singulare in mandatis tradam: *Stude visibus aieis: Operi manuum deuotus insiste: Amplexere abiectas vestes.* His ergo B. Virgo animatum hominem relinquens caelum repetijt. Ille autem, vt à B. Virgine iussus fuerat, mandata eius adimplere totis viribus vsque ad mortem nitebatur. hæc ferè ad verbum apud Petrum venerabilem Abbatem Cluniacensem lib. 2. miraculorum, cap. 29. quod idè extat apud Vincentium Beluacensem lib. 7. spec. hist. cap. 112. & in Specul. Exemplorum distin. 9. num. 113.

OPERA MISERICORDIÆ TVM
spiritualia, tum corporalia in ho-
norem Deiparæ.

23. Tertium caput eorum, quæ in obsequium Virginis fieri possunt, opera sunt misericordiae siue spiritualis, siue corporalis, quæ in proximo propter Deiparæ amorem conferuntur: & certè inter misericordiae corporalis opera recensere possumus.

- Primo, eleemosynam pecuniae, seu panis, & cibi, seu vestium in egenos erogare, vel conferre, praesertim cum ab eis nomine Virginis petitur.
2. Ministrare infirmis, ac pauperibus, qui in Nosocomijs degunt.
3. Visi. re. & iuuare eos, qui in publicis custodia, vel turremibus detinentur.

4. Dotem subministrare puellis subsidio necessario destitutis, vel vt in matrimonium collocentur, vel quod longè præstat, vt in cœnobio sanctimonialium diuino obsequio mancipentur.

Sanè ipsa Virgo sanctissima beneficentiae in alios illustre exemplum nobis imitandum reliquit, cum enim hora dormitionis suae sacratissimæ instaret, auctore Metaphraste in oratione de vita & dormitione Deiparæ, ad Ioannem Apostolum ipsa aspiciens, cum pauca cum Deo esset locuta, deinde duas tunicas, inquit, quas toto vitae tempore habui tegumentum mei corporis, eas dari iubeo hisce duabus mulieribus, quas Virgines fuisse in fine illius orationis testatur hæc ille. Quomodo autem harum vestium, vna post quadringentos circiter annos Leonè I. Imperatore Constantiopolim delata, & magna cum reuerentia ibi sit reposita, supra cap. 29. diximus.

Alterum beneficentiae exemplum nobis exhibere dignata est Deipara; quippe quæ vna cum sancta Catharina Senensi, panes ad pauperum inopiam subleuandam, suis manibus conficere voluit: rem gestam ex eiusdem sanctae Catharinae vita huc ascribemus. Sancta Catharina Senensis, in magna tritici apud Senenses inopia, ex modica, & putida farina ne abijceretur, neve pauperes ex subsidio fraudarentur, suis ipsa manibus celerimè longa plures confecit panes, quam ex tantula farina fieri posse viderentur. in illis verò nullus sentiebatur factor: immò qui illis vescerantur, dicebant se nunquam tam grati saporis panes gustasse, & cum pauperibus, alijque permultis largissime distribuerentur: semper tamen in cista panaria multi supererant, vt multis hebdomadis consumi non possent à tam multis. Cumque hoc insigni miraculo aliqui permoti essent, ipsa secerò P. Raymundo suo Confessario dixit, beatissimam Virginem Deiparam multis sanctis, & Angelis comitatam sibi apparuisse, suisque manibus sacratissimis, vna secum panes composuisse, atque inde sic auctos fuisse. hæc in eius vita apud Iurium tomo 2.

24. Quare cum eiusmodi charitatis opera Deiparæ pergrata esse certum sit, mirum non est, si omnes pecuniam larga manu in Nosocomia, Orphanotrophia, & huiusmodi pauperum, & egenorum domicilia, sub Deiparæ nomine appellata, de quibus fusè e. 29. abundè

*Eiusdem
Deiparæ
exemplum
ex Metaphraste.*

*Eleemosyna nomine
distribuit
panes.
Deipara
cum S. Catharina
Senensi
confecit
illosque
multiplicat.
Vita S. Catharina
Senensis.*

Surius.

Opera misericordiae corporalis in honore B. Virginis recensenda.

Pratum spirituale. Exemplum de Abbate Leontio Cilice qui in Deipara honorem eleemosynas dabat.

conferant, in quibus innumerabilis egenorum multitudo educatur, & iubeatur.

Sed ut peculiare aliquod exemplum ea de re afferam, illud desumam ex Prato spirituali capit. 61. ubi legimus in hunc modum: Dicebant quidam patrum de Abbate Leontio Cilice, quod in obsequio Dominae nostrae sanctae Dei Genitricis fuerit feruentissimus, ac per vndecim annos nunquam de illius Templo recesserit. Erat autem semper mirae grauitatis, & sibi iugiter intendens. Dicebant & hoc de illo, quod si vidisset pauperem venientem ad se, si quidem ille esset caecus, per manum illi porrigebat eleemosynam; si autem videns, ponebat ante illum, aut in columnae basi, aut in scamno, aut in sanctuarij gradibus, atque inde illam tollebat pauper. Interrogatus autem a fene: quare pater per manus non das eleemosynas? Respondit, Ignosce mihi pater, neque enim ego sum, qui illam praebeo, sed Domina mea sancta Dei Genitrix, quae & me, & illos nutrit.

S. Greg. Aliud exemplum de altero, qui aurei laterculis sibi domum extruxerat, visum est.

Huc etiam pertinere videtur, id quod sanctus Gregorius 4. dialog. ca. 36 narrat de quodam, qui calceamenta operari solebat nomine, Deus dedit, de quo alter per reuelationem vidit, quod eius domus aurei laterculis aedificabatur, sed in ea constructores in solo die sabbati videbantur operari, quoniam ex suis laboribus, quicquid ex victu, & vestitu supererat, die sabbati ad beati Petri Ecclesiam deferbat, atque indigentibus erogabat. quod si ad antiquissimam in Deiparae honorem sabbati dedicationem, de qua cap. 29. egi, mentem conuertamus, profecto ipsum in eiusdem Virginis reuerentiam eo die id fecisse facile existimare possumus.

Alia similia exempla. Gerardus Episcopus Canadii.

Possumt & hoc loco recenseri & ij, qui eleemosynam, vel aliquid aliud pecuniariter propter Deiparae nomen rogati, prompto animo illud tribuere solent. Talis erat S. Gerardus Episcopus Canadiensis, & martyr Virgini ad dictissimus, qui quemadmodum cap. 35. vberius diximus, nihil non concedebat ex ijs, quae nomine Deiparae ab eo aliquis petisset.

Eximia Alexandri Alensis ex B. Virg. gnem de motto. S. Antonin

Talis erat Alexander Alensis ob doctrinae tum eruditionem, tum soliditatem, Doctoris inrefragabilis nomen consecutus. Is in Vniuersitate Parisiensi, ut verbis utat S. Antonini 3. par. hist. tit. 24. c. 8. §. 1. Doctor insignis & famosus per orbem: exemplo non minus singulari, quam illustri, rogatus ex inopinato, ut pro

amore Deiparae Minorum Religionem, vita asperitate, & arctissima paupertate insignem ingrederetur, ad quemadmodum apud S. Anton. loc. cit. & in part. 2. Chron. Min. lib. 1. c. 12. habetur, & nos c. 35. fufius retulimus, non minus pie, quam fortiter praestitit. quare non sua modo, verum etiam seipsum propter Deiparam tradidit, deo ut verba illa, quae Apostolus cum Corinthiis 2. Cor. 12. verè cum Deipara usurpare possit: Ego pro te Virgo beatissima libentissimè impendam, & supersendam ipse. 25. Sed iam de operibus misericordiae spiritualis, quae propter Deiparam exhibentur, non nulla breuiter perstringamus.

In primis ad eiusmodi opera pertinet peccatores ad poenitentiam, & confessionem conuincio, & opera nostras, siuina opulante gratia reuocare.

Secundò omni studio in alios pijs colloquijs, & adhortationibus pietatem, ac deuotionem erga Virginem infillare, ac propagare, ut omnes eam cognoscant, ament, ac reuerentur, qua in re omni laude digna videtur pietas S. Elisabethae filiae Regis Hungariae, de qua in eius vita c. 2. apud Surium tom. 6. legimus in hunc modum; Elisabetha cum adhuc puella esset decimam quamque portunculam lucelli, quod ipsi ex luui prouenisset, pauperibus erogabat puellis debito illas obstringens, Dominicanam precationem, & Angelicam salutationem fundendi haec ibi.

Tertiò, eos qui idonei sunt, ut Congregationi Virginis nomina dent, & ad recitandum Rosarium, vel huiusmodi preces, ad ieiunium sabbati, & ad similia pietatis opera allicere.

Quartò, Si quando cum socijs ad colloquendum conuenitur, praeter diem sabbati, & privilegij, festisque diebus B. Virginis, sermones de eius dignitate praestantia, atque miraculis miscere, iuxta illud Psal. 47. Circumdante Sion & complectimur eam, narrate in turribus eius, id est, Narrate de virtutibus eius, altissimis scilicet inftar turrium, & manissimis: & infra: Distribuite domos eius, ut enarratis in progenie altera.

Quintò, Concionatores quoque crebrò ad populum de ea, eiusque deuotione, atque miraculis, quibus ad eius amorem ac deuotionem homines permouentur, verba facere debent: nec verò fructu carebunt, iuxta illud Eccl. 24. Qui me elucidant, vitam aeternam habebunt. Quare in libro qui dicitur Vita Fratru Prædicatorum

orum. catorum in additione ad part. 5. eiusdem libri, & refertur in Specul. Exempl. dist. 7. num. 56. legitur fuisse quidam Religiosus mortificationi deditus feruens Concionator, Virginis deuotus, qui in omni Concione de ea, eiusque laudibus aliquid miscebat, & in fine aliquod de ea miraculum narrabat ad faciendum (vt ipse dicebat) bonum os. Is in suprema sua ætate per aliquantulum temporis magna tristitia, vt creditur, ex recordatione suorum peccatorum, quam alta suspiria, & gemitus indicabant, correptus est, sed proximus morti à sanctissima Virgine uisitatus, & incredibili lætitiæ voluptate perfusus magno animi iubilo Virginis laudes concinebat, nec ita multo post sancte migravit ad Christum.

Alij ad pietatem ad-ducendi, præsertim in festis Virginis. Et certe quibus, qui erga Virgine est deuotus, præsertim qui Congregationi, seu Sodalitati Virginis nomen dedere; quibus cordi esse debet, non tantum salus propria, sed etiam aliorum iuxta suam uocationem, in festis B. Vir-

nis in conspectu eius vacuus apparere minime deberet, sed prædicta obsequia diligentius instaurare & augere, & aliquem ad sacramenta penitentiae, & sanctissimæ Eucharistiæ, & si poterit etiam ad Congregationem suo consilio, & opere adducere studeat: quod vt facilius ei succedat, Virgini id prius commendat, & ante aliquot dies huic operi sedulo, ac diligenter intendat imò deberet vniuersam familiam, parentes, fratres, sorores, filios, famulos, & famulas ad pietatem erga Virgine, ad recitationem Rosarii, ad sabbati ieiunium, ad sacramenta crebro usurpanda adducere. similiter & cognatos, amicos & vicinos, hoc enim & maximi apud Deum meriti. & Virgini gratissimum, & à quolibet, modo animum ad hoc applicet, & à Virgine opem imploret, facile præstari poterit.

Reliquum est, vt de Congregationum B. Virginis spirituali utilitate, ac fructu, qui ad sodales dimanat, nonnulla dicamus.

DE CONGREGATIONVM VIR- ginis Deiparæ utilitate, ac fructu multiplici.

C A P V T XXXX.

S Y M M A R I V M

Origo Congregationum Deiparæ, quæ est in nostris domicilijs habentur num. 8.

Congregationum in vniuersum antiquissima olim institutio num. 20.

Congregationum, quæ Neapoli in Societatis domicilijs, habentur numerus, earumq; fructus n. 13.

Epilogus totius operis num. 20.

B. Virgini est gratissimum in Congregationem suam ingredi.

INTER ea, quæ Virgini grata in primis sunt, & hominibus, qui in sæculo vitam degunt, apprimè salutaria, illud est, vt in aliquod ex Sodalitjs, seu Congregationibus B. Virginis se cooptari eurent, propter multa, quæ in illis exercentur pietatis munia, de quorum utilitate in præsentia mihi agendum existimaui. Quæ quidem sodalitia piorum hominum in eundem locum stans diebus, horisque ad munera pietatis recolenda conuenientium, in multis iam Christiani orbis partibus constituta, & Virginis pa-

Congregationes B. Virginis ad quod instituta.

tricio consecrata sunt; vnde & nomen Parthenium inuenere. Sunt autem quasi quædam religionis, pietatisque gymnasia, in quibus exercitatio virtutis cum ipsa vitæ educatione coniungitur, vt adolescentium quidem animos optima institutio ac pietas occupet prius, quàm luxuriantia, & in temperantia inuadat. Alijs verò ætate maturiores si per deflexa vitiorum olim ab errant, ad rectam virtutis callem reuocati, pietatis inuentiam, & in eadem progressus in dies faciant vberiores. Siquidem in huiusmodi Congregationibus omnis vitæ ratio ad eam normam conformatur, quæ optimam Christianæ religionis obseruationem tuetur, ac dirigit. Neque verò in ea tantum opera datur, vt quod est diuina lege præceptum, id integrè inuolateque seruetur: sed in eo etiam elaboratur, vt omnes quotidie magis in pietatis studio excellant, ex quo fit, vt plerique ad eam Christianæ vitæ præstantiam perueniant, à qua multi, qui huiusmodi sodalitatibus ascripti non sunt, quæ longissime absunt. Hatum Congregationum multiplex fructus in

Bbb

soda-